

Pola łemkowskie, 2018 – pastel / papier (70 x 100 cm)

KRZYSZTOF BOJARCZUK

malarstwo

14.02 – 04.03.2020

Zapraszamy na otwarcie wystawy połączone ze spotkaniem autorskim

14 lutego (piątek) 2020

godzina 18:00

KRZYSZTOF BOJARCZUK

Urodzony 10 marca 1961 r. w Radzynie Podlaskim. W 1981 roku ukończył Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych w Lublinie. Przez dwa lata studiował na Wyższej Szkole Pedagogicznej kierunku Wychowanie Plastyczne. W latach 1983 – 1989 studia na Wydziale Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom w pracowni miedziorytu profesora Stanisława Wejmana w 1989 roku. Kilkukrotny stypendysta Ministerstwa Kultury i Sztuki.

Wystawy indywidualne: 1990 – 2020 - Nowy Sącz, Gorlice, Szczawnica, Warszawa, Sandomierz, Stará Ľubovňa (Słowacja), Biała Podlaska, Radzyń Podlaski, Krynica, Miechów, Nowy Targ, Olkusz, Michalovce (Słowacja), Kock, Szymbark, Hajdúböszörmény (Węgry), Košice (Słowacja).

Kilkadziesiąt wystaw zbiorowych w Polsce i za granicą.

Udział w wielu plenerach w Polsce i za granicą (Słowacja, Węgry, Rumunia)

Nagrody i wyróżnienia: 1990 - Nagroda Dyrektora Biura Wystaw Artystycznych w Nowym Sączu; 2004 - Wyróżnienie na II Międzynarodowym Biennale Pasteli w Nowym Sączu; 2006 - Wyróżnienie na III Międzynarodowym Biennale Pasteli w Nowym Sączu; 2013 - Nagroda Honorowa Prezesa Stowarzyszenia Pastelistów Polskich na VI Międzynarodowym Biennale Pasteli w Nowym Sączu.

Pola na Kunowie, 2019 – pastel / papier (70 x 100 cm)

Pierwsze wakacyjne doświadczenia plastyczne przeżywałem we wsi rodzinnej mojej mamy, w Rowinach, na południowym Podlasiu. Młodzięcza wolność, beztroska i nonszalancja wyzwalały pierwsze rysunki na piasku, drzwiach i ścianach zabudowań gospodarczych dziadków i stalinowskich kalendarzach rolniczych. Obserwacja płaskiego pejzażu, chmur na ogromnym niebie, prostej linii horyzontu pozwalały popaść w zadumę i melancholię. Tak we mnie rodził się artysta.

Krzysztof Bojarczuk

Opis rysunkowej i malarskiej twórczości Krzysztofa Bojarczuka, nowosądeckiego artysty nie jest sprawą prostą, ponieważ nie posługuje się on w swojej pracy narracją w literackim tego słowa znaczeniu, temat jest tu niejednoznaczny i paradoksalny, malarz nie używa przedmiotu w jego realnej postaci a rzeczywistość jaką przywołuje funkcjonuje na własnych prawach niepodległej autonomii, istniejącej jedynie poprzez specyficzną aurę i intensywność obecności formalnej.

Piotr Wójtowicz

Krzysztof w swojej twórczości jest bardzo autentyczny i szczery. Konsekwentnie rozwija i pogłębia swoją wizję malarskiego świata. Ta konsekwencja i oryginalność sprawia, że te obrazy są pozornie podobne do siebie, gdyż są budowane za pomocą własnych środków plastycznych. Ale przecież każdy z nich jest inny, gdyż zawiera coraz to inne nowe wątki i rozwija odmienne frazy malarskie. Istotą tej sztuki jest pewna tajemniczość i zagadkowość.

Krzysztof Kuliś

*

ZAPRASZAMY